

PRAKSISOVERSIGT · AFGIFTSRET

Praksisoversigt over spiritusafgift – afgiftspligt, hæftelse og grænsehandel

Vareområde, oplagshaverautorisation, "eget brug" ved grænsehandel og hæftelse efter § 33, stk. 9

Version 2 · Opdateret 22. jul. 2026 · 22 afgørelser · 2012-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Spiritusafgiften rammer al spiritus og ætanol over 1,2 pct. vol. samt vin og frugtvín over 22 pct. vol. med 150 kr. pr. liter 100 pct. ætanolstyrke, og den udløses allerede ved varernes "overgang til forbrug" – ikke ved salget. Praksis er helt domineret af Landsskatteretten og Skatterådet og kredser om fire spørgsmål: hvornår en drikkevare tariferes som spiritus, hvornår privat grænsehandel overskrider "eget brug" efter § 15, stk. 3, hvem der hæfter for uberigtigede varer efter § 33, stk. 9, og hvornår Skatteforvaltningen må ansætte tilsvaret skønsmæssigt efter opkrævningslovens § 5, stk. 2. Den store 2025-klynge af fordelskortsager har skabt et nyt og skarpt bevisretligt skel mellem anonyme kortregistreringer og navngivne forudbestillinger.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Afgiftspligten efter spiritusafgiftslovens § 1, stk. 1, afgøres af varens toldmæssige tarifiering, ikke af om varen markedsføres som lægemiddel, kosttilskud eller vin – er varen tariferet i position 2207/2208 og over 1,2 pct. vol., er den spiritusafgiftspligtig.
- 02** Ved blandingsprodukter af gæret og destilleret alkohol afgøres tarifieringen efter Siebrand-kriterierne: forholdet mellem gæret og tilsat alkohol, de organoleptiske kendetegn og varens bestemmelse.
- 03** Afgiften forfalder ved varernes overgang til forbrug efter § 2 a, stk. 1 – for uregistrerede virksomheder allerede ved modtagelsen her i landet, uanset om varerne siden sælges, beslaglægges eller destrueres.
- 04** Privatpersoners indførsel er kun afgiftsfri efter § 15, stk. 3, hvis varerne er til eget brug og selv transporteres; ved mængder væsentligt over den vejledende grænse på 10 liter spiritus (110 liter øl) overgår bevisbyrden til den indførende.
- 05** Gaver til familie og venner kan efter praksis rummes i "eget brug", men en udokumenteret påstand om en stor fest eller et bryllup løfter ikke bevisbyrden – der kræves invitationer, gæstelister eller anden objektiv dokumentation.

- 06** Registreringer på et ihændeleverkort uden pinkode eller ID-kontrol skaber ikke i sig selv en formodning for, at kortindehaveren har foretaget købene; Skattestyrelsen skal supplere med bankudtog, færgebilletter eller andre objektive spor.
- 07** Navngivne forudbestillinger med kortindehaverens navn og e-mailadresse skaber derimod en formodning, som klageren selv må afkræfte – og som han normalt ikke afkræfter med ulæselige eller periodefremmede førerrapporter.
- 08** For varer, der ikke er afgiftsberigtiget, og hvor der ikke er sket autorisation, registrering eller stillet sikkerhed, hæfter både erhververen og den, der er i besiddelse af varerne, jf. § 33, stk. 9 – hæftelsen er objektiv og forudsætter ikke ond tro.
- 09** Hæftelsen omfatter efter § 33, stk. 11, både selskaber og den, der som ejer eller forpagter driver virksomheden for egen regning, og flere hæftende hæfter solidarisk.
- 10** Manglende regnskab efter § 20, stk. 8, eller manglende følgesedler efter § 20, stk. 7, berettiger Skatteforvaltningen til at ansætte afgiftstilsvaret skønsmæssigt efter opkrævningslovens § 5, stk. 2.
- 11** Det skønsmæssige grundlag skal have en reel forankring – typisk virksomhedens egne oplysninger om forbrug – og Landsskatteretten nedsætter eller ophæver kravet, når Skattestyrelsen ikke har sandsynliggjort erhvervsmæssig omsætning eller uregistreret salg.
- 12** Beslaglæggelse – hvad enten den foretages af Skattestyrelsen eller af en anden myndighed – kan ikke sidestilles med konfiskation; kun domstolskonfiskation bragte afgiftspligten til ophør, og den særlige konfiskationsregel i § 31 a er ophævet med virkning fra 1. januar 2025.
- 13** Systematisk og hyppig indførsel af store mængder uden angivelse er mindst groft uagtsom og åbner for ekstraordinær ansættelse efter skatteforvaltningslovens § 32, stk. 1, nr. 3.
- 14** Reglerne om fjernsalg fritager kun private forbrugere; en dansk erhvervsvirksomhed, der importerer til videresalg, skal selv autoriseres eller registreres og afregne afgiften.
- 15** Fremstilling og aftapning af spiritus i erhvervsmæssigt øjemed må efter § 1, stk. 2 og 3, kun ske hos en autoriseret oplagshaver – også når råvaren allerede er afgiftsberigtiget.

§ 1 Vareområdet: hvornår er en drikkevare spiritus i lovens forstand?

Afgiftspligten er afgrænset i [spiritusafgiftslovens § 1, stk. 1](#), hvorefter der betales afgift af

spiritus, herunder ætanol, over 1,2 pct. vol. samt af vin og frugtvin m.v. med et ætanolindhold over 22 pct. vol.

Afgrænsningen følger toldtariffen. Er drikkevaren tarifieret i position 2207 eller 2208, er den spiritusafgiftspligtig allerede fra 1,2 pct. vol.; tariferes den i position 2204-2206 (vin, frugtvin, andre gærede drikkevarer), indtræder spiritusafgiftspligten først over 22 pct. vol. Dette er den bærende sontring i Landsskatterettens praksis.

At varen markedsføres som noget andet end en drikkevare er uden betydning. I [12-0192111](#) blev et kosttilskud med 21 pct. vol. alkohol anset for afgiftspligtigt, fordi det henhørte under position 2208 og havde et ætanolindhold over 1,2 pct. vol. Selskabets argument om, at smagen gjorde varen udrikkelig, og at etiketten advarede mod overdosering, blev afvist som uden afgørende betydning; varen var hverken et registreret lægemiddel eller naturlægemiddel og faldt derfor ikke ind under fritagelserne i [§ 15](#). Selskabet skulle som følge heraf autoriseres som oplagshaver efter [§ 7, stk. 2](#).

Ved blandingsprodukter – gæret frugtsaft tilsat destilleret sprit – afgøres tarifieringen efter kriterierne fra EU-Domstolens dom i sag C-150/08 (Siebrand). I [15-1890512](#) omklassificerede Landsskatteretten ti frugtdrikke på 21-21,8 pct. vol. fra vin til spiritus og stadfæstede en opkrævning på 123.077 kr. Retten vurderede tre forhold: forholdet mellem gæret og tilsat alkohol (den tilsatte sprit bidrog mest), de organoleptiske kendetegn (som ifølge syns- og skønserklæringen svarede til position 2206) og varernes bestemmelse. Det sidste blev udslagsgivende:

På den baggrund fandt retten, at produkterne i højere grad var bestemt til at blive drukket som en spiritus end en gæret drik.

At varen overhovedet er drikkelig, er ikke en betingelse. Ren ætanol i aromastoffer er også omfattet, men kan fritages efter [§ 15, stk. 1, nr. 5](#), hvis den anvendes til at fremstille aromastoffer til levnedsmidler med et alkoholindhold, der ikke overstiger 1,2 pct. vol. Skatterådet anvendte i [SKM2025.632.SR](#) EU-Domstolens dom i sag C-668/20 til at fastslå, at "aromastoffer" er ingredienser, der giver en specifik smag eller duft, og som indgår i slutproduktet i meget lav andel. Rådet accepterede desuden – efter høringssvar – at en fritagelsesafgørelse truffet af myndighederne i et andet EU-land kunne anerkendes gensidigt, når den var understøttet af konkrete, objektive og kontrollerbare doseringsangivelser på emballagen.

Den afgiftspligtige mængde opgøres efter [§ 11](#) som mængden i liter af 100 pct. ætanolstyrke, og satsen er efter [§ 2, stk. 1](#) 150 kr. pr. liter. Beregningsmetoden ses konkret i [21-0062478](#), hvor fem literflasker Bacardi på 37,5 pct. vol. gav 1,875 liter ren alkohol og dermed en afgift på 281 kr.

LOV	Spiritusafgiftsloven § 1, stk. 1	Spiritusafgiftsloven § 2, stk. 1
	Spiritusafgiftsloven § 7, stk. 2	Spiritusafgiftsloven § 11 Spiritusafgiftsloven § 15, stk. 1
PRAKSIS	Landsskatteretten · Stadfæstelse af skønsmæssig opkrævning af spiritus- og tobaksafgift for vandpibecafé 02.09.2024 Landsskatteretten · Spiritusafgift af frugtdrikke med tilsat alkohol - Landsskatterettens afgørelse 22.10.2020 Landsskatteretten · Afgiftspligt for kosttilskud med alkohol - Landsskatterettens afgørelse vedrørende spiritusafgift 05.10.2012 Skatterådet · Afgiftsfritagelse for ethanol i aromastoffer til fødevarer 11.11.2025	

§ 2 Moderationsordningen for små, uafhængige destillerier og den EU-retlige ramme

Spiritusafgiften er harmoniseret på EU-plan. Strukturen følger [alkoholstrukturdirektivet 92/83/EØF](#) og satserne [satsdirektivet 92/84/EØF](#), mens strukturdirektivet senest er ændret ved [direktiv \(EU\) 2020/1151](#).

[Artikel 22 i strukturdirektivet](#) giver medlemsstaterne adgang til at anvende reducerede satser for ætanol fremstillet af små destillerier, dog kun for virksomheder, der fremstiller højst 10 hl ren alkohol om året, og

med en reduktion på højst 50 pct. af den normale nationale sats. Direktivet definerer et "lille destilleri" som et destilleri, der er juridisk og økonomisk uafhængigt af andre destillerier og ikke drives på licens, og kræver at den reducerede sats også gælder ætanol leveret fra små uafhængige destillerier i andre medlemsstater.

Danmark udnyttede først denne mulighed i 2018. Moderationsordningen i [§ 2, stk. 2-6](#) blev indsat ved **lov nr. 104 af 13. februar 2018**, og forarbejderne beskriver formålet og mekanikken udførligt:

Med det formål at styrke mindre spiritusproducenters konkurrenceevne over for de større spiritusproducenter, foreslås det, at der i spiritusafgiftsloven indføres en moderationsordning for små destillerier.

Ordningen er bagudrettet: afgiftslettelsen på 7.500 kr. pr. hektoliter ren spiritus – svarende til 75 kr. pr. liter, altså netop de tilladte 50 pct. af de 150 kr. – ydes i det aktuelle kalenderår, hvis destilleriet højst fremstillede 10 hl i det foregående kalenderår. Forarbejderne illustrerer det med et eksempel:

Det vil fx betyde, at et destilleri, der fremstiller og sælger 5 hl spiritus (ren alkohol), og som sidste år fremstillede under 10 hl spiritus, samlet kan opnå 37.500 kr. i afgiftslettelse.

Uafhængighedskravet i [§ 2, stk. 5](#) skal fortolkes EU-konformt. Forarbejderne henviser udtrykkeligt til EU-Domstolens dom i sag C-285/14 af 4. juni 2015, hvorefter begrebet "drift på licens" omfatter fremstilling under enhver form for autorisation:

Kravet om, at destilleriet ikke må drives på licens, er således ikke opfyldt, hvis destilleriet fremstiller spiritus i overensstemmelse med en aftale, hvorved destilleriet har tilladelse til at benytte tredjemands varemærke og fremstillingsproces.

Nystartede destillerier, der pr. definition ingen produktion havde året før, er omfattet efter [§ 2, stk. 4](#), og lettelsen gælder efter [§ 2, stk. 6](#) også spiritus leveret fra små uafhængige destillerier i andre medlemsstater.

LOV

Spiritusafgiftsloven § 2, stk. 2-6

§ 3 Overgang til forbrug – afgiftens forfaldstidspunkt efter § 2 a

Afgiften betales efter [§ 2 a, stk. 1](#) ved varernes "overgang til forbrug", hvilket omfatter fire situationer: når varer forlader afgiftssuspensionsordningen, når varer fra andre EU-lande modtages af virksomheder eller personer, der ikke er berettiget til at oplægge dem uden afgiftsberigtigelse, når varer fremstilles eller forarbejdes uden for suspensionsordningen, og ved import fra tredjelande.

Det afgørende er den fysiske overgang, ikke den civilretlige. Skatterådet fastslog i [SKM2024.551.SR](#), at afgift af spiritus forfalder ved den fysiske udlevering fra afgiftsoplaget og ikke ved et ejerskifte, der sker mens varerne fortsat ligger under afgiftssuspensionsordningen.

For uregistrerede modtagere indtræder afgiftspligten allerede ved modtagelsen i Danmark. Det er den bærende præmis i [21-0041872](#), hvor Landsskatte retten indledningsvis fastslog, at afgifterne forfaldt ved varernes modtagelse her i landet, netop fordi klageren ikke var registreret som oplagshaver. Samme udgangspunkt anvendes i [21-0062478](#), hvor caféens spiritus var overgået til forbrug, allerede fordi selskabet ikke var registreret.

Reglerne om **fjernsalg** kan ikke bruges til at flytte afgiftsbyrden over på den udenlandske sælger, når køberen er erhvervsdrivende. I [24-0008943](#) havde et anpartsselskab købt mjød i Tyskland til videresalg og gjorde gældende, at det var den tyske sælger, der skulle afregne, fordi sælgeren stod for transporten. Landsskatteretten afviste dette under henvisning til forarbejderne:

*Reglerne har til formål at gennemføre EU-regler om fjernsalg af varer fra et andet EU-land til en **privat forbruger** i Danmark, negativt bestemt som en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i Danmark.*

Afgiftspligten indtrådte derfor for selskabet ved varernes overgang til forbrug, og en samlet opkrævning af 45.698 kr. i vinafgift og 11.331 kr. i spiritusafgift blev fastholdt.

Aktualitetsforbehold: § 2 a, stk. 3, er ændret ved [lov nr. 1489 af 10. december 2024](#), der indsætter et nyt nr. 1 om registrerede varemottagere med virkning fra 1. januar 2025. Ændringen er trådt i kraft, men er endnu ikke konsolideret ind i lovbekendtgørelsens tekst.

LOV	Spiritusafgiftsloven § 2a, stk. 1	Spiritusafgiftsloven § 8, stk. 1	
PRAKSIS	Landsskatteretten · Afslag på genoptagelse af afgiftstilsvær for vin- og spiritusafgift ved erhvervsmæssig import		12.11.2025
	Landsskatteretten · Stadfæstelse af skønsmæssig opkrævning af spiritus- og tobaksafgift for vandpibecafé		02.09.2024
	Landsskatteretten · Punktafgifter: Beslaglæggelse af varer fjerner ikke pligt til at betale afgift		01.03.2024
	Skatterådet · Afgift af spiritus forfalder ved fysisk udlevering ikke ved ejerskifte		05.11.2024

§ 4 Autorisation som oplagshaver, afgiftsoplag og sikkerhedsstillelse

Adgangen til at håndtere ubeskattet spiritus er strengt reguleret. Efter [§ 1, stk. 2 og 3](#) må aftapning og anden erhvervsmæssig behandling af spiritus samt indmæskning, gærsætning, destillation og syntese kun foretages af autoriserede oplagshavere. En autoriseret oplagshaver er efter [§ 7, stk. 1](#) en virksomhed eller person, der har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag, og autorisation forudsætter efter [§ 7, stk. 3](#) sikkerhedsstillelse.

Loven opererer desuden med to lettere registreringsformer: den **midlertidigt registrerede varemottager** efter [§ 7, stk. 4](#), der kun lejlighedsvis må modtage varer og skal registreres, anmelde varetransporten og indbetale afgiften inden afsendelsen, og den **registrerede vareafsender** efter [§ 7, stk. 5](#), der må afsende importerede varer til andre EU-lande under suspensionsordningen mod sikkerhedsstillelse.

Sikkerhedens størrelse fastsættes i [bekendtgørelse om afgift af spiritus m.m. § 10](#). Mindstebeløbet er **30.000 kr.** – bemærkelsesværdigt tre gange højere end de 10.000 kr., der gælder for [øl og vin](#) og [tobak](#) – og Skatteforvaltningen kan efter en risikovurdering kræve mere under hensyn til mængden eller arten af varer. Sikkerheden skal stilles i børsnoterede obligationer, garanti eller selvskyldnerkaution fra pengeinstitutter eller kautionsforsikringsselskaber, kontante indskud eller anden betryggende sikkerhed.

Et **afgiftsoplag** er efter [§ 9 a, stk. 1](#) ethvert sted, hvor en autoriseret oplagshaver som led i sit erhverv håndterer varer under suspensionsordningen. Det er efter [§ 9 a, stk. 2](#) en betingelse for autorisation, at virksomheden har et lokale, som Skatteforvaltningen har godkendt **inden** autoriseringen. Godkendelsen er ikke endelig: efter [§ 9 a, stk. 3](#) kan både autorisationen og lokalegodkendelsen tilbagekalde,

hvis lokalerne anvendes eller indrettes på en sådan måde, at told- og skatteforvaltningens kontrol efter § 27 ikke kan udføres på rimelig måde.

At kravet om autorisation også gælder ved forarbejdning af **allerede afgiftsberigtigede** råvarer, blev slået fast i [SKM2026.299.SR](#). Spørger fremstillede kryddersnaps af vodka eller finsprit indkøbt med afgift, og Skatterådet kunne **ikke** bekræfte, at fremstillingen kunne ske uden autorisation som oplagshaver – resultatet følger direkte af, at [§ 1, stk. 2](#) forbeholder erhvervsmæssig aftapning og behandling for autoriserede oplagshavere.

Hvor to eller flere autoriserede virksomheder har fået tilladelse til at benytte fælles lokaler, hæfter de efter [§ 33, stk. 12](#) i forhold til deres ejerskab – men **solidarisk**, hvis den forholdsmæssige fordeling ikke kan opgøres korrekt på grund af mangelfuld dokumentation.

Aktualitetsforbehold: [Lov nr. 1489 af 10. december 2024](#) indsætter pr. 1. januar 2025 et nyt stk. 5 i § 7 med en selvstændig definition af "registreret varemottager", hvorved de efterfølgende stykker rykkes. Ændringen er ikke konsolideret ind i den gældende lovbekendtgørelse.

LOV

[Spiritusafgiftsloven § 1, stk. 2-3](#)[Spiritusafgiftsloven § 7, stk. 1-5](#)[Spiritusafgiftsloven § 9a, stk. 1-3](#)[Spiritusafgiftsloven § 33, stk. 12](#)

PRAKSIS Skatterådet · Spiritusafgift ved salg af hjemmelavet kryddersnaps fremstillet af afgiftsberigtiget vodka 15.06.2026

Grænsehandel og "eget brug" efter § 15, stk. 3 – de vejledende § 5 mængder

Hovedreglen for privat grænsehandel står i [§ 15, stk. 3](#), hvorefter der ydes afgiftsfritagelse

af varer, som privatpersoner selv medfører til eget brug fra et andet EU-land, i hvilket de er erhvervet i beskattet stand.

Bestemmelsen gennemfører [artikel 32 i cirkulationsdirektivet 2008/118/EF](#) – nu videreført uændret i [artikel 32 i det omarbejdede punktafgiftsdirektiv \(EU\) 2020/262](#). To betingelser er kumulative: varerne skal være til eget brug, og privatpersonen skal selv transportere dem.

Direktivet opregner i [artikel 32, stk. 2](#) fem forhold, som medlemsstaterne mindst skal tage hensyn til: den forretningsmæssige status hos besidderen og begrundelsen for besiddelsen, stedet hvor varerne befinder sig eller den anvendte transportform, ethvert dokument vedrørende varerne, varernes art og varernes mængde. Efter [stk. 3](#) kan medlemsstaterne opstille vejledende mængder, men kun som bevismiddel. De danske vejledende mængder – **10 liter spiritus** og 110 liter øl – fremgår af Landsskatterettens faste praksis og af [Den juridiske vejledning afsnit E.A.1.4.3](#).

Overskridelse af de vejledende mængder er ikke i sig selv afgørende, men flytter bevisbyrden. I [16-0842780](#) var en person blevet standset i Danmark i en svensk lastbil med 2.455 liter øl og 56 liter spiritus købt i Tyskland, angiveligt til en privatfest i Sverige for ca. 200 deltagere. Landsskatteretten konstaterede, at mængderne oversteg de vejledende mængder med henholdsvis mere end 20 og 5 gange, og at

en så væsentlig overskridelse flytter bevisbyrden til klageren for at godtgøre, at varerne udelukkende var til eget brug.

Forklaringen om festen blev anset for for generel og udokumenteret – der var hverken invitationer eller anden dokumentation – og opkrævningen på 8.953 kr. blev stadfæstet, idet SKAT dog havde frigivet 28 rammer øl og

20 liter spiritus som eget forbrug. Samme mønster ses i [18-0001928](#), hvor spiritusafgiften blev stadfæstet, fordi klageren ikke kunne dokumentere, at indførslen var til eget brug i forbindelse med et bryllup.

At gaver kan rummes i "eget brug", er anerkendt i ældre praksis – Landsskatteretten udtalte allerede i [SKM2002.247.LSR](#), at gaver ligeledes må betragtes som eget brug – men det ændrer ikke ved, at store mængder kræver dokumentation, jf. [SKM2011.126.LSR](#) om tre svenskeres indførsel af 1.924 liter øl, 392 liter vin og 192 liter spiritus.

Omvendt kan skønnet også falde ud til borgerens fordel. I [19-0016488](#) nedsatte Landsskatteretten afgiften på øl, vin og spiritus, fordi en del af mængden skønsmæssigt måtte henføres til privatforbrug. Domstolene har tilsvarende accepteret en opdeling, når en indførsel både rummer varer til eget brug og varer af erhvervsmæssig karakter, jf. byretsdommene [SKM2014.546.BR](#), [SKM2015.106.BR](#) og [SKM2018.342.BR](#), hvor skiftende forklaringer om eget forbrug blev tilsidesat.

LOV	Spiritusafgiftsloven § 15, stk. 3	Toldloven § 11, stk. 1
	Øl- og vinafgiftsloven § 11, stk. 2	
PRAKSIS	Landsskatteretten · Stadfæstelse af spiritusafgift ved indførsel – manglende dokumentation for eget brug ved bryllup	18.08.2021
	Landsskatteretten · Landsskatteretten nedsætter afgift på øl, vin og spiritus grundet skønsmæssigt fastsat privatforbrug	18.08.2021
	Landsskatteretten · Punktafgift på øl og spiritus anset for erhvervsmæssig indførsel	11.11.2016

§ 6 Fordels- og loyalitetskort: 2025-klyngen om bevisbyrden for hvem der købte

Den mest markante udvikling i praksis er kontrolplysningerne fra tyske grænsebutikker om køb registreret på kundekort. Sagerne rejser et bevisspørgsmål, der ligger **forud** for mængdevurderingen: har Skattestyrelsen overhovedet godtgjort, at det er kortindehaveren, der har købt og indført varerne?

Udgangspunktet blev sat med [SKM2023.97.LSR](#), hvorefter registreringer på et fordelskort ikke i sig selv har tilstrækkelig objektiv bevisværdi, når kortet kan bruges af andre. Det blev nuanceret i [SKM2025.62.LSR](#), hvor forudbestillinger med navn og e-mail kunne skabe en formodning.

I juni 2025 afgjorde Landsskatteretten en hel serie sager, der konsoliderer denne todeling. I [21-0091897](#) angik sagen 78.497 kr. i afgift af køb registreret på klagerens konto i perioden 2015-2020. Kortet var et fysisk ihændehavekort uden pinkode eller navneangivelse, og klageren forklarede at have udlånt det til medrejsende for at maksimere bonuspoint. Flertallet på tre retsmedlemmer fandt, at der **ikke** var skabt formodning for de køb, der alene var registreret på kortnummeret, og nedsatte afgiften til 0 kr. for denne del. For de 27 datoer, hvor klagerens navn stod i feltet 'CustomerOrderFullName' som forudbestilling, var formodningen derimod skabt, og da mængderne pr. tur lå mellem 142 og 506 liter, havde klageren ikke godtgjort eget brug. Retten henviste her til landsretspraksis i [SKM2013.52.VLR](#) og [SKM2015.712.VLR](#) om, at bevisbyrden for eget brug hviler på den indførende ved usædvanligt store mængder. Ét retsmedlem dissenterede med den begrundelse, at en bestilling ikke nødvendigvis indebærer, at indehaveren selv transporterer og indfører varerne.

Den spiritusretligt vigtigste af sagerne er [21-0088612](#), fordi den udtrykkeligt anvender både [§ 15, stk. 3](#) og [§ 33, stk. 9](#). Her var der registreret 73.447 liter øl og **2.015 liter spiritus** fordelt på 278 ture, og opkrævningen lød på 329.981 kr. Flertallet formulerede kriteriet således:

Der er herved navnlig lagt vægt på, at kortet som anført kan anvendes af andre end den person, det er udstedt til. Der foreligger ikke oplysninger i øvrigt, der støtter, at det er klageren, der rent faktisk har foretaget samtlige de registrerede køb.

For de 151 forudbestillingsdatoer blev afgiften derimod fastholdt, og klagerens forsøg på at afkræfte formodningen med førerrapporter fra sit arbejde som eksportchauffør slog fejl, fordi rapporterne var ulæselige og vedrørte en anden periode. Sagen blev hjemvist, og Skattestyrelsen skulle samtidig tage konkret stilling til, om de enkelte spiritusindkøb oversteg den vejledende mængde – et vigtigt forbehold, når gennemsnittet lå på ca. 7,1 liter spiritus pr. tur, altså **under** de 10 liter.

De øvrige sager i klyngen følger samme skabelon med forskellige udfald afhængigt af, hvor meget objektivt materiale der forelå:

Sag	Dato	Udfald
21-0079106	4. juni 2025	Bevisbyrden for eget brug ved brug af loyalitetskort
21-0092251	12. juni 2025	Delvis hæftelse – kort alene ikke nok
21-0091897	17. juni 2025	Delvis stadfæstelse, dissens
21-0108941	17. juni 2025	Delvis stadfæstelse – forudbestilling afgørende
21-0097067	20. juni 2025	Nedsat til 0 kr. – manglende bevis for import
21-0088612	27. juni 2025	Kun forudbestilte varer afgiftspligtige

Domstolene har fulgt op: i [SKM2025.177.BR](#) fandt byretten, at kombinationen af kortregistreringer, bankudtog og færgebilletter kunne skabe formodningen, men at vidneforklaringer kunne afkræfte den, og i [SKM2026.48.BR](#) prøvede Retten i Roskilde både indehaverspørgsmålet og betingelserne for ekstraordinær genoptagelse.

LOV

[Skatteforvaltningsloven § 32, stk. 1](#)
[Spiritusafgiftsloven § 15, stk. 3](#)
[Spiritusafgiftsloven § 33, stk. 9](#)

PRAKSIS	Landsskatteretten · Øl- og spiritusafgift: Kun forudbestilte varer købt med fordelskort blev anset for afgiftspligtige	27.06.2025
	Landsskatteretten · Nedsættelse af ølafgift til 0 kr. i sag om brug af loyalitetskort ved grænsehandel	20.06.2025
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Delvis stadfæstelse af ølafgift ved grænsehandel med loyalitetskort	17.06.2025
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Delvis stadfæstelse af ølafgift ved grænsehandel med loyalitetskort og forudbestilling	17.06.2025
	Landsskatteretten · Delvis hæftelse for ølafgift ved grænsehandel: Loyalitetskort alene ikke nok som bevis for alle indkøb	12.06.2025
	Landsskatteretten · Ølafgift: Bevisbyrde for indførsel til eget brug ved brug af loyalitetskort	04.06.2025

§ 7

Hæftelsen efter § 33 – særligt stk. 9 om erhverver og besidder

[§ 33](#) er bygget op som en katalogbestemmelse, der for hver enkelt måde, hvorpå varer overgår til forbrug, udpeger den hæftende. Stk. 1-8 dækker de regulerede situationer: oplagshaverens frigivelse fra suspensionsordningen, uregelmæssigheder under transport, forarbejdning og oplægning uden for ordningen, import og uretmæssig indpassage, levering til erhvervsmæssige formål og fjernsalg.

Opsamlingsbestemmelsen er [§ 33, stk. 9](#):

For afgiftspligtige varer, der ikke er afgiftsberigtiget efter loven, og hvor der ikke er sket autorisation eller registrering eller stillet sikkerhed, hæfter erhververen og den, der er i besiddelse af varerne.

Bestemmelsen er objektiv. Der stilles hverken krav om forsæt, uagtsomhed eller viden om varernes afgiftsmæssige status, og den rammer både den, der har erhvervet varerne, og den, der blot besidder dem. Parallelbestemmelser findes i [tobaksafgiftslovens § 31, stk. 9](#), [øl- og vinafgiftslovens § 27, stk. 9](#) og [chokoladeafgiftslovens § 29, stk. 1](#), og de anvendes rutinemæssigt side om side ved kontrolbesøg i kiosker, caféer og lagre.

[21-0062478](#) illustrerer bestemmelsens rækkevidde. Ved et uanmeldt kontrolbesøg i en vandpibecafé fandt Skattestyrelsen fem literflasker Bacardi, som selskabet ikke kunne fremvise kvitteringer for. Selskabet forklarede, at flaskerne var indkøbt af medarbejdere til en personalefest og stod isoleret i et aflukket rum, men fremlagde trods opfordring ingen dokumentation. Landsskatteretten lagde til grund:

Da selskabet trods opfordringer ikke har fremlagt dokumentation for, at der er betalt afgift af spiritussen, lægger Landsskatteretten til grund, at der ikke er betalt afgift af spiritussen.

Afgørende var, at selskabet var i besiddelse af varerne på kontroltidspunktet, og at fotodokumentationen viste flaskerne stående sammen med caféens øvrige spiritus. Hæftelsen fulgte da direkte af [§ 33, stk. 9](#). Samme resultat nås i [21-0096526](#), hvor manglende dokumentation for køb af spiritus medførte opkrævning på grundlag af [§ 1, stk. 1](#), [§ 20, stk. 8](#) og [§ 33, stk. 9](#) sammenholdt med [opkrævningslovens § 5, stk. 2](#).

Den **personlige** hæftelse følger af [§ 33, stk. 11](#):

Hæftelse for afgift efter stk. 1-9 omfatter selskaber, fonde, foreninger m.v. eller den, der som ejer, forpagter el.lign. driver virksomheden for egen regning. Når flere virksomheder og personer hæfter for betalingen af samme afgift, hæfter disse virksomheder og personer solidarisk for afgiften.

At virksomheden drives under et CVR-nummer, afskærer altså ikke i sig selv en personlig hæftelse, når den pågældende driver virksomheden for egen regning – og hvor flere hæfter, er hæftelsen solidarisk. I [21-0041872](#) blev indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed personligt afkrævet i alt 316.613 kr. i punktafgifter – heraf **216.060 kr. i spiritusafgift** af 1.440,4 liter spiritus fundet på to lagerlokaler – netop fordi han skriftligt havde bekræftet at eje samtlige varer.

Hæftelsen er dog ikke ubetinget: den forudsætter, at Skatteforvaltningen kan godtgøre besiddelsen og den manglende afgiftsberigtigelse. I [21-0024621](#) ophævede Landsskatteretten et afgiftskrav på øl og spiritus, fordi der ikke var ført bevis for videresalg fra en uregistreret virksomhed.

Endelig indeholder [§ 33, stk. 10](#) en vigtig regel for oplagshavere, der afsender varer til andre EU-lande: hæftelsen bortfalder først, når det er dokumenteret, at varerne er overgået til modtageren efter de administrative procedurer for transport under afgiftssuspensionsordningen, jf. [§ 20 a](#).

LOV	Opkrævningsloven § 5, stk. 2	Spiritusafgiftsloven § 33, stk. 9-12
	Tobaksafgiftsloven § 31, stk. 9	Øl- og vinafgiftsloven § 27, stk. 9
PRAKSIS	Landsskatteretten · Stadfæstelse af skønsmæssig opkrævning af spiritus- og tobaksafgift for vandpibecafé 02.09.2024 Landsskatteretten · Manglende Dokumentation for Køb af Spiritus Medførte Opkrævning af Spiritusafgift 22.04.2024 Landsskatteretten · Punktafgifter: Beslaglæggelse af varer fjerner ikke pligt til at betale afgift 01.03.2024 Landsskatteretten · Landsskatteretten ophæver afgiftskrav på øl og spiritus efter manglende bevis for videresalg 10.05.2022	

§ 8 Regnskabs- og opbevaringspligt og skønsmæssig ansættelse efter opkrævningslovens § 5, stk. 2

Hæftelsesreglerne får deres praktiske bid gennem regnskabskravene. [§ 20, stk. 8](#) pålægger enhver virksomhed, der handler med afgiftspligtige varer, at føre

et regnskab, som kan danne grundlag for opgørelsen af, om afgiften af de afgiftspligtige varer er betalt, og hvorfra varen er leveret.

Regnskabet skal vise, hvilke varer der er leveret (art, mængde og pris), hvornår leverancen er sket, hvem der har leveret, om varerne er betalt og på hvilken måde. [§ 20, stk. 7](#) supplerer med en følgeseddelspligt: ved enhver leverance til en virksomhed skal leverandøren udstede en følgeseddel – ved kontant betaling en kvittering – og **køberen** skal opbevare den på det forretningssted, hvor salget finder sted, i mindst 3 måneder fra udstedelsesdagen. Fordeles varerne til flere forretningssteder, skal der laves interne følgesedler for hvert vareparti. Det øvrige regnskabsmateriale skal efter [§ 20, stk. 5](#) opbevares i 5 år.

Brydes disse pligter, åbner [opkrævningslovens § 5, stk. 2](#) for skønsmæssig ansættelse:

Kan størrelsen af det tilsvare, som påhviler virksomheden, eller afregningsperioden eller den dag, som tilsvaret vedrører, ikke fastsættes på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan told- og skatteforvaltningen fastsætte tilsvaret eller den afregningsperiode eller dag, som tilsvaret vedrører, skønsmæssigt.

Denne kæde – manglende regnskab → skøn → hæftelse – er selve rygraden i kontrolsagerne. I [21-0062478](#) fastslog Landsskatteretten, at Skattestyrelsen var berettiget til skøn, fordi selskabet ikke havde ført regnskab efter [§ 20, stk. 8](#). Skønnet var her forankret i virksomhedens **egne** oplysninger: direktørens angivelse af 15-20 gram tobak pr. vandpibehoved gav et gennemsnit på 17,5 gram, som retten fandt rimeligt.

Skønnet skal med andre ord bygge på et sagligt grundlag. I [11-0299279](#) stadfæstede Landsskatteretten en skønsmæssig forhøjelse af punktafgifter – herunder spiritusafgift – over for en uregistreret forening efter et kontrolbesøg, hvor bogføringslovens krav ikke var opfyldt. Omvendt viser [21-0024621](#) og [19-0016488](#), at Landsskatteretten ophæver eller nedsætter kravet, når den skønsmæssige forudsætning om erhvervsmæssigt salg ikke er sandsynliggjort, eller når en del af mængden må henføres til privatforbrug.

Skatteforvaltningen kan desuden efter [§ 20, stk. 11-12](#) give påbud om at efterleve regnskabs- og opbevaringsreglerne, og manglende efterlevelse kan efter [§ 27 c](#) sanktioneres med daglige bøder på mindst 1.000 kr. pr. dag pålagt ejeren eller den ansvarlige daglige ledelse.

LOV

[Opkrævningsloven § 5, stk. 2](#)[Spiritusafgiftsloven § 20, stk. 5, 7-8, 11-12](#)[Spiritusafgiftsloven § 27c](#)

PRAKSIS	Landsskatteretten · Stadfæstelse af skønsmæssig opkrævning af spiritus- og tobaksafgift for vandpibecafé	02.09.2024
	Landsskatteretten · Manglende Dokumentation for Køb af Spiritus Medførte Opkrævning af Spiritusafgift	22.04.2024
	Landsskatteretten · Landsskatteretten ophæver afgiftskrav på øl og spiritus efter manglende bevis for videresalg	10.05.2022
	Landsskatteretten · Landsskatteretten nedsætter afgift på øl, vin og spiritus grundet skønsmæssigt fastsat privatforbrug	18.08.2021
	Landsskatteretten · Skønsmæssig forhøjelse af punktafgifter for forening efter kontrolbesøg	21.03.2013

Beslaglæggelse er ikke konfiskation – og § 31 a er ophævet pr. 1. januar 2025

Et tilbagevendende forsvar i kontrollsagerne er, at afgiftspligten må være bortfaldet, når varerne alligevel er taget fra virksomheden og destrueret. Argumentet støttedes på den dagældende [§ 31 a, stk. 2](#), hvorefter afgiftspligten bortfaldt ved konfiskation.

Landsskatteretten afviste argumentet principielt i [21-0041872](#). Klagerens repræsentant havde gjort gældende:

Ingen af de fundne varer har været i omløb hos almindelige kunder – varerne blev beslaglagt og efterfølgende destrueret. Dette svarer efter min opfattelse til at varerne blev konfiskeret.

Retten fastslog to ting. For det første er konfiskation en domstolsafgørelse:

Afgørelse om konfiskation kan alene træffes af domstolene. Der er ikke foretaget konfiskation af varerne i henhold til chokoladeafgiftslovens § 26 a, stk. 1, øl- og vinafgiftslovens § 25 a, stk. 1, spiritusafgiftslovens § 31 a, stk. 1, eller tobaksafgiftslovens § 25 a, stk. 1.

For det andet er det uden betydning, hvilken myndighed der har beslaglagt, og hvornår:

Den omstændighed at Skattestyrelsen har beslaglagt den afgiftspligtige vandpibetobak, og at Fødevarestyrelsens Rejsehold har beslaglagt de afgiftspligtige chokolade- og sukkervarer, nødder, vin, spiritus og kaffeprodukter, har ikke betydning for om klageren skal betale afgiften, idet afgiften forfalder til betaling, inden varerne blev beslaglagt.

Afgiftspligten var altså allerede indtrådt ved modtagelsen i Danmark, og en efterfølgende administrativ beslaglæggelse kan ikke rulle den tilbage. Vandpibetobakken var i sagen beslaglagt efter [toldlovens § 83, stk. 1](#) som sikkerhed for afgiften og kunne først udleveres, når afgift, sagsomkostninger og en eventuel bøde var betalt.

Retsstillingen er ændret. [§ 31 a](#) er ophævet ved [lov nr. 1473 af 10. december 2024](#) med virkning fra 1. januar 2025. Forarbejderne begrundet det med, at bestemmelsen sjældent blev anvendt, fordi konfiskation ofte foretages af andre myndigheder end Skatteforvaltningen:

Forslaget vil medføre, at der ved grove eller gentagne overtrædelser af § 31, stk. 3, ikke længere vil skulle ske konfiskation af de varer, overtrædelserne vedrører. Det skal ses i sammenhæng med, at Skatteforvaltningen fortsat vil kunne anvende reglerne om sikkerhedsstillelse og tvangsafmelding, som anses for mere effektive reaktionsmuligheder.

Forarbejderne præciserer samtidig, at ophævelsen ikke er til hinder for beslaglæggelse eller konfiskation foretaget af andre myndigheder, fx Fødevarestyrelsen, efter deres egen ressortlovgivning. Ophævelsen er trådt i kraft, men er endnu ikke konsolideret ind i lovbekendtgørelsens tekst. Den praktiske konsekvens er, at det sonderingsspørgsmål, [21-0041872](#) afgjorde, ikke længere kan opstå på spiritusafgiftslovens eget grundlag – mens det fortsat kan opstå efter de tilsvarende, endnu gældende bestemmelser i de øvrige punktafgiftslove.

LOV

[Spiritusafgiftsloven § 31a, stk. 1-2](#)[Spiritusafgiftsloven § 31, stk. 3](#)[Toldloven § 83, stk. 1](#)PRAKSIS **Landsskatteretten** · Punktafgifter: Beslaglæggelse af varer fjerner ikke pligt til at betale afgift

01.03.2024

§ 10 Ekstraordinær genoptagelse ved kontinuerlig uangivet grænsehandel

Kontroloplysninger fra udenlandske butikker når typisk Skattestyrelsen flere år efter købene, og spørgsmålet om fristgennembrud er derfor et fast tema. Den ordinære varslingsfrist følger [skatteforvaltningslovens § 31](#), mens fristgennembrud kræver hjemmel i [§ 32, stk. 1](#). Den relevante hjemmel er [nr. 3](#):

Den afgiftspligtige henholdsvis den godtgørelsesberettigede eller nogen på dennes vegne forsætligt eller groft uagtsomt har bevirket, at afgiftstilsvaret eller godtgørelsen er fastsat på et urigtigt eller ufuldstændigt grundlag.

Hertil kommer reaktionsfristen i [§ 32, stk. 2](#): varsel skal ske senest 6 måneder efter kundskabstidspunktet, og afgørelsen skal træffes senest 3 måneder efter varslat.

Landsskatteretten anvender i grænsehandelssagerne et kvantitativt-frekvensbaseret kriterium for grov uagtsomhed. I [21-0091897](#) lagde retten vægt på, at klageren i perioden 20. januar til 7. april 2018 havde foretaget fem forudbestillinger á ca. 365 liter øl – den høje frekvens og mængde inden for kort tid var mindst groft uagtsom. Tilsvarende i [21-0088612](#), hvor den systematiske indførsel af 5.803 liter øl og **234 liter spiritus** på 18 ture på under fem måneder uden betaling af afgift begrundede fristgennembrud.

Det er værd at bemærke, at fristgennembruddet i disse sager kun rammer den del af varemængden, hvor formodningen for klagerens køb er skabt. Nedsættes afgiften til 0 kr. for de anonyme kortregistreringer, bortfalder også genoptagelsesspørgsmålet for den del – bevisspørgsmålet er logisk primært i forhold til uagtsomhedsvurderingen.

At vurderingen af grov uagtsomhed er konkret og ikke automatisk følger af en fejl, ses i den parallelle punktafgiftspraksis. I [15-2156642](#) og [23-0113848](#) anvendte Landsskatteretten samme norm på henholdsvis elafgiftsgodtgørelse og råstofafgift.

Genoptagelse **til gunst** for den afgiftspligtige er tilsvarende snæver. I [24-0008943](#) blev en anmodning indgivet flere år efter afgørelsen afvist, fordi selskabet ikke havde fremlagt nye oplysninger af faktisk eller retlig karakter, der kunne sandsynliggøre en ændret ansættelse – en ren juridisk omkvalificering af forholdet som "fjernsalg" var ikke nok.

Den generelle lære om ordinær og ekstraordinær genoptagelse er behandlet særskilt i [skatteret-genoptagelse](#).

LOV	Skatteforvaltningsloven § 31, stk. 1	Skatteforvaltningsloven § 32, stk. 1-2	
PRAKSIS	Landsskatteretten · Afslag på genoptagelse af afgiftstilsvær for vin- og spiritusafgift ved erhvervsmæssig import		12.11.2025
	Landsskatteretten · Øl- og spiritusafgift: Kun forudbestilte varer købt med fordelskort blev anset for afgiftspligtige		27.06.2025
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Delvis stadfæstelse af ølafgift ved grænsehandel med loyalitetskort		17.06.2025
	Landsskatteretten · Landsskatteretten Stadfæster Afgørelse om Råstofafgift - Grov Uagtsomhed		07.11.2024
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Ekstraordinær genoptagelse af elafgiftsgodtgørelse grundet grov uagtsomhed		21.06.2023

Straf for afgiftsunddragelse efter § 31 og den administrative bødef afgørelse

Strafbestemmelsen i [§ 31, stk. 1](#) rammer den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgiftskontrollen, overtræder en række opregnede pligtbestemmelser – herunder autorisationskravet i [§ 7, stk. 2](#) og regnskabspligterne i [§ 20](#) – eller tilsidesætter vilkår. Særlig relevant for grænsehandel og uregistreret salg er [§ 31, stk. 1, nr. 6](#), der kriminaliserer at

overdrage, erhverve eller tilegne sig varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå.

Gerningsindholdet i nr. 6 spejler dermed hæftelsesreglen i [§ 33, stk. 9](#): den samme handling – at erhverve uberigtiget spiritus – udløser både hæftelse og strafansvar, men strafansvaret kræver forsæt eller grov uagtsomhed, mens hæftelsen er objektiv.

Er forholdet begået med forsæt til afgiftsunddragelse, skærpes strafferammen efter [§ 31, stk. 3](#) til bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter [straffelovens § 289](#). Selskaber kan efter [§ 31, stk. 4](#) pålægges strafansvar efter straffelovens 5. kapitel.

Loven indeholder desuden en særlig kumulationsregel. Efter [§ 31, stk. 5](#) udmåles en **skærpet bøde** ved overtrædelse af registreringspligten for midlertidigt registrerede varemottagere og af regnskabsreglerne i [§ 20, stk. 1](#) eller 4-9, når overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift. Og efter [§ 31, stk. 6 sammenlægges](#) bødestrafen for hver enkelt overtrædelse – også på tværs af flere skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen – hvilket ved kontrolbesøg med fund af både spiritus, tobak og andre punktafgiftspligtige varer kan give betydelige samlede bøder. Reglen kan efter [§ 31, stk. 7](#) fraviges, når særlige grunde taler herfor.

Proceduren følger [§ 32](#):

Reglerne i §§ 18 og 19 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af denne lov.

[Opkrævningslovens § 18](#) giver Skatteforvaltningen adgang til at afgøre sagen administrativt med et bødeforelæg, når overtrædelsen ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, og den pågældende erkender sig skyldig og betaler inden fristen; betales bøden rettidigt, bortfalder videre forfølgning. [§ 19](#) fastslår, at ransagning sker efter retsplejelovens regler om ransagning i sager, der kan medføre frihedsstraf.

Strafudmåling for at føre køretøj i spirituspåvirket tilstand hører ikke under denne oversigt, men behandles i [spirituskoersel](#).

LOV

[Opkrævningsloven § 18](#)[Opkrævningsloven § 19](#)[Spiritusafgiftsloven § 31, stk. 1, 3-7](#)[Spiritusafgiftsloven § 32](#)[Straffeloven § 289](#)PRAKSIS **Landsskatteretten** · Punktafgifter: Beslaglæggelse af varer fjerner ikke pligt til at betale afgift

01.03.2024

§ 12 Kontrolbeføjelser, retssikkerhed og forvaltningsretlige rammer

Spiritusafgiftskontrollen bygger på uanmeldte kontrolbesøg – som i [21-0041872](#), hvor Skattestyrelsen og Fødevarestyrelsens Rejsehold i fællesskab optalte 1.440,4 liter spiritus i to lagerlokaler, og som i [21-0062478](#), hvor kontrollen omfattede gennemgang af Z-boner og fakturaer. Kontrolhjemlen i [§ 27](#) er samtidig det, der bærer adgangen til at tilbagekalde en lokalegodkendelse efter [§ 9 a, stk. 3](#), hvis lokalerne indrettes, så kontrollen ikke kan gennemføres på rimelig måde.

Denne kontrolform rejser et selvinkrimineringsproblem, når mistanken om et strafbart forhold opstår undervejs. Folketingets Ombudsmand behandlede spørgsmålet i [FOB 2019-33 om SKATs indhentelse af oplysninger og mistankevurdering efter retssikkerhedsloven](#). Skattestyrelsen oplyste i den forbindelse over for ombudsmanden, at styrelsen

vil sikre et øget fokus på anvendelsen af retssikkerhedslovens § 10 og selvinkrimineringsforbuddet i øvrigt i forbindelse med behandlingen af styrelsens controlsager. Skattestyrelsen vil navnlig se på den praksis, der foreligger i styrelsen i forbindelse med partshøring og udsendelse af agterskrivelser på et tidspunkt, hvor der foreligger en konkret mistanke om et strafbart forhold.

I afgiftssagerne slår retssikkerhedsvinklen igennem på et mere praktisk plan gennem **opfordringsprincippet**. Det er gennemgående i Landsskatterettens præmisser, at klageren "trods opfordringer" ikke har fremlagt dokumentation – formuleringen forudsætter, at Skattestyrelsen og Skatteankestyrelsen faktisk har opfordret den afgiftspligtige til at fremlægge materialet, og at manglende efterkommelse tillægges processuel skadevirkning. I [21-0088612](#) fik klageren således lejlighed til at fremlægge førerrapporter, og det var først deres ulæselighed og periodefremmedhed, der afgjorde sagen.

Omvendt viser 2025-klyngen, at officialprincippet også binder myndigheden: når Skattestyrelsen bygger et krav udelukkende på registreringer fra et anonymt ihændehaverkort uden at indhente supplerende objektive spor som bankudtog eller færgebilletter, er sagen ikke tilstrækkeligt oplyst til at bære en formodning, og kravet nedsættes til 0 kr., jf. [21-0097067](#) og [21-0092251](#).

Endelig kan Skatteforvaltningen efter [§ 20, stk. 11](#) give påbud, der efter [§ 20, stk. 12](#) skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse, en anvisning af de konkrete handlinger virksomheden skal gennemføre, gives skriftligt og oplyse om muligheden for daglige bøder – en lovfæstet begrundelses- og vejledningspligt, der ligger tæt op ad forvaltningslovens almindelige krav.

LOV

[Spiritusafgiftsloven § 9a, stk. 3](#)[Spiritusafgiftsloven § 20, stk. 11-12](#)[Spiritusafgiftsloven § 27](#)PRAKSIS **Landsskatteretten** · Øl- og spiritusafgift: Kun forudbestilte varer købt med fordelskort blev anset for afgiftspligtige 27.06.2025

Landsskatteretten · Nedsættelse af ølafgift til 0 kr. i sag om brug af loyalitetskort ved grænsehandel	20.06.2025
Landsskatteretten · Delvis hæftelse for ølafgift ved grænsehandel: Loyalitetskort alene ikke nok som bevis for alle indkøb	12.06.2025
Landsskatteretten · Stadfæstelse af skønsommæssig opkrævning af spiritus- og tobaksafgift for vandpibecafé	02.09.2024
Landsskatteretten · Punktafgifter: Beslaglæggelse af varer fjerner ikke pligt til at betale afgift	01.03.2024

§ 13 Sammenfatning: fem linjer i praksis

1. Tarifieringen styrer vareområdet. Om en drikkevare er spiritusafgiftspligtig, afgøres af toldtariffen og ikke af markedsføringen. Kosttilskud, aromaer og frugtdrikke tilsat sprit fanges alle, hvis de tarifieres i position 2207/2208 og overstiger 1,2 pct. vol., jf. [12-0192111](#) og [15-1890512](#). Fritagelserne i [§ 15, stk. 1](#) fortolkes snævert og forudsætter, at anvendelsesbetingelsen faktisk er opfyldt, jf. [SKM2025.632.SR](#).

2. Afgiften forfalder tidligt og bortfalder sent. Overgang til forbrug efter [§ 2 a](#) sker for uregistrerede allerede ved modtagelsen i Danmark, uafhængigt af ejerskifte ([SKM2024.551.SR](#)) og uafhængigt af, om varerne senere beslaglægges og destrueres ([21-0041872](#)).

3. "Eget brug" er en helhedsvurdering med en kvantitativ tærskel. De vejledende mængder på 10 liter spiritus og 110 liter øl er bevismidler, ikke grænser. Betydelig overskridelse flytter bevisbyrden til den indførende, og generelle forklaringer om fester, bryllupper eller gaver løfter den ikke uden objektiv dokumentation, jf. [16-0842780](#) og [18-0001928](#).

4. Men bevisbyrden for hvem der købte, ligger hos myndigheden. Det er 2025-klyngens centrale bidrag: anonyme kortregistreringer bærer ikke en formodning, navngivne forudbestillinger gør. Skellet er nu gennemført i mindst seks Landsskatteretsafgørelser, hvoraf [21-0088612](#) er den, der udtrykkeligt anvender både [§ 15, stk. 3](#) og [§ 33, stk. 9](#) på spiritus. Sagerne er afgjort med dissens, og retsstillingen må fortsat betragtes som under udvikling ved domstolene.

5. Hæftelsen er objektiv, personlig og solidarisk – men forudsætter et dokumenteret grundlag. [§ 33, stk. 9](#) rammer besidderen uden hensyn til god tro, [§ 33, stk. 11](#) rammer den, der driver virksomheden for egen regning, og manglende regnskab efter [§ 20, stk. 8](#) åbner for skøn efter [opkrævningslovens § 5, stk. 2](#). Men uden dokumenteret besiddelse eller sandsynliggjort erhvervsmæssigt salg ophæves kravet, jf. [21-0024621](#).

Aktualitet: Praksisoversigten er baseret på lovekendtgørelsen af 25. april 2024. To ændringslove af 10. december 2024 – [lov nr. 1473 af 10. december 2024](#) (ophævelse af [§ 31 a](#)) og [lov nr. 1489 af 10. december 2024](#) (ny registreret varemottager i [§§ 2 a](#) og [7](#) samt konsekvensrettelse i [§ 31](#)) – trådte i kraft 1. januar 2025 og er endnu ikke konsolideret ind i lovteksten.

Parallelle punktafgiftsspørgsmål på øl, vin og tobak følger samme systematik, og momsmæssige spørgsmål ved grænsehandel er behandlet under [moms-fortolkning](#), mens bindende svar-instituttet som sådan er behandlet under [bindende-svar-skatteaaet](#).

LOV

[Opkrævningsloven § 5, stk. 2](#)
[Spiritusafgiftsloven § 2a](#)
[Spiritusafgiftsloven § 15, stk. 1, 3](#)
[Spiritusafgiftsloven § 20, stk. 8](#)
[Spiritusafgiftsloven § 33, stk. 9, 11](#)

PRAKSIS

Landsskatteretten · Øl- og spiritusafgift: Kun forudbestilte varer købt med fordelskort blev anset for afgiftspligtige 27.06.2025

Landsskatteretten · Punktafgifter: Beslaglæggelse af varer fjerner ikke pligt til at betale afgift	01.03.2024
Landsskatteretten · Landsskatteretten ophæver afgiftskrav på øl og spiritus efter manglende bevis for videresalg	10.05.2022
Landsskatteretten · Stadfæstelse af spiritusafgift ved indførsel – manglende dokumentation for eget brug ved bryllup	18.08.2021
Landsskatteretten · Spiritusafgift af frugtdrikke med tilsat alkohol - Landsskatterettens afgørelse	22.10.2020
Landsskatteretten · Punktafgift på øl og spiritus anset for erhvervsmæssig indførsel	11.11.2016
Landsskatteretten · Afgiftspligt for kosttilskud med alkohol - Landsskatterettens afgørelse vedrørende spiritusafgift	05.10.2012
Skatterådet · Afgiftsfritagelse for ethanol i aromastoffer til fødevarer	11.11.2025
Skatterådet · Afgift af spiritus forfalder ved fysisk udlevering ikke ved ejerskifte	05.11.2024

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Opkrævningsloven § 5	stk. 2	Spiritusafgiftsloven § 1	stk. 1
Spiritusafgiftsloven § 2	stk. 1	Spiritusafgiftsloven § 15	stk. 3
Spiritusafgiftsloven § 20	stk. 8	Spiritusafgiftsloven § 33	stk. 9

MATERIALE Citerede afgørelser

22 afgørelser

LANDSSKATTERETTEN · ADMINISTRATIV KLAGEINSTANS			19
12.11.2025	Afslag på genoptagelse af afgiftstilsvær for vin- og spiritusafgift ved erhvervsmæssig import		24-0008943
27.06.2025	Øl- og spiritusafgift: Kun forudbestilte varer købt med fordelskort blev anset for afgiftspligtige		21-0088612
20.06.2025	Nedsættelse af ølafgift til 0 kr. i sag om brug af loyalitetskort ved grænsehandel		21-0097067
17.06.2025	Landsskatteretten: Delvis stadfæstelse af ølafgift ved grænsehandel med loyalitetskort		21-0091897
17.06.2025	Landsskatteretten: Delvis stadfæstelse af ølafgift ved grænsehandel med loyalitetskort og forudbestilling		21-0108941
12.06.2025	Delvis hæftelse for ølafgift ved grænsehandel: Loyalitetskort alene ikke nok som bevis for alle indkøb		21-0092251
04.06.2025	Ølafgift: Bevisbyrde for indførsel til eget brug ved brug af loyalitetskort		21-0079106
07.11.2024	Landsskatteretten Stadfæster Afgørelse om Råstofafgift - Grov Uagtsomhed		23-0113848
02.09.2024	Stadfæstelse af skønsmæssig opkrævning af spiritus- og tobaksafgift for vandpibe café		21-0062478
22.04.2024	Manglende Dokumentation for Køb af Spiritus Medførte Opkrævning af Spiritusafgift		21-0096526
01.03.2024	Punktafgifter: Beslaglæggelse af varer fjerner ikke pligt til at betale afgift		21-0041872

21.06.2023	Landsskatteretten: Ekstraordinær genoptagelse af elafgiftsgodtgørelse grundet grov uagtsomhed	15-2156642
10.05.2022	Landsskatteretten ophæver afgiftskrav på øl og spiritus efter manglende bevis for videresalg	21-0024621
18.08.2021	Stadfæstelse af spiritusafgift ved indførsel – manglende dokumentation for eget brug ved bryllup	18-0001928
18.08.2021	Landsskatteretten nedsætter afgift på øl, vin og spiritus grundet skønsmæssigt fastsat privatforbrug	19-0016488
22.10.2020	Spiritusafgift af frugtdrikke med tilsat alkohol - Landsskatterettens afgørelse	15-1890512
11.11.2016	Punktafgift på øl og spiritus anset for erhvervsmæssig indførsel	16-0842780
21.03.2013	Skønsmæssig forhøjelse af punktafgifter for forening efter kontrolbesøg	11-0299279
05.10.2012	Afgiftspligt for kosttilskud med alkohol - Landsskatterettens afgørelse vedrørende spiritusafgift	12-0192111
SKATTERÅDET · ADMINISTRATIV MYNDIGHED		3
15.06.2026	Spiritusafgift ved salg af hjemmelavet kryddersnaps fremstillet af afgiftsberigtiget vodka	26-0536183
11.11.2025	Afgiftsfritagelse for ethanol i aromastoffer til fødevarer	25-1402831
05.11.2024	Afgift af spiritus forfalder ved fysisk udlevering ikke ved ejerskifte	24-1088933